

Γὰ νὰ δοῦνε τοὺς Ἀγῶνας
καὶ τοὺς πάλοι Παρθενώνας
ξένας ἔρχονται καὶ ξένοι μὲς στὴν νέαν ἐκλογὴν...
μοῦσ' ἢ σ' αὐτὰ τῶν ἡ πιστολαίς
γὰ νὰ νοησοῦν ὄλοι καὶ δλαίς
ὁ πρὸς πῶς ἦσαν γῆν.

Βρέμειθε, βλαστοὶ γιγάντων,
καὶ ἄς οἶς πῆσῃ φρενησμοῦς,
γὰ νὰ μάθουν τέλος πάντων
τί θὰ πῆ πολιτισμοῦς.

Εἰς τῶν φάτων τὴν κοιτίδα
ἐκλογὴ θὰ πῆ σαβίδα
καὶ κομποῦρα καὶ μαχαίρα,
καὶ ὄπισθον ἔρχεται ἰδοὺ πέρα
νὰ τὸν πᾶν κῆρα φρικτὴ
καὶ νὰ κᾶν διαθήκη.

Ἐκλογὴ θὰ πῆ τρομάρα,
βρόντος, ἀγροσφονάρα,
μόρτηδες, κρηνηραῖα,
διχῶς νόμο' λευθεραῖα.

Πᾶμε, Φασοῦλῃ, στὰ κέντρα μὲ μαδέρια καὶ σαβίδια
γὰ ν' ἀκούσωμε τοὺς λόγους καὶ τᾶθάντα βρισθία.

Στὸν δέρα τὸ καπέλο...
ζήτ' ὁ Φάλλης .. λόγῳ θέλω.
Ζήτω τῆς ρεπουμπλικῆρας,
τῆς καινούριας Κορδονάρας.

Μές στὸν ἔξαιλον ἀγῶνα,
μὲς στῶν κομποῦρῶν τοὺς ἤχους,
καὶ τοῦ γέρον τὴν εἰκόνα
τὴν κολλοῦν ἠγῆλ' αὐτοὺς τοίχους.

Φ.— Τρίζουν ξύλα καὶ καὶ καὶ,
παίζουν ὄλο καὶ οἱ νεκροί.
Τάφους πεθαμμένων σκάβουν,
κόκκαλα γεκρῶν ξεθάβουν,
καὶ τὰ κάνουνε ταμπούρια
μὲς στῆς ἐκλογῆς τὴν φούρια.

Μὲ μορφὰς ἔπισηφῶν ἐπιημύθησαν οἱ τοῖχοι,
καὶ ἐκλογῶν ζητοῦν ἔφρῆμους μὲ νεκρῶς οἱ τυμβωρύχοι.
Περικλῆτο, πάρε φέε !
καὶ στὰ κέντρα νὰ γυρ. ἦς...
μάρε, κλαρίνο, κλαπαδόρα,
τουμπλελί καὶ ζουρῆς.

Χεροῦκλα ποῦ δὲν φαίνεται ρομφαίαν νίκης πάλαι,
μυρτὶ ἢ φῶσις, ἄνοιξις, ἀηδόνα, πεταλούδας,
τὸν Φάλλορον τὸν ἔπρασαν τὰ νεκρῶς οἱ τὸν πάλαι
καὶ εἶπε τοὺς ἀντιπάλους του ζετοῖποιται μαῖμμοῦδες.

Μὰ καὶ ἡ μαῖμμοῦδες ὄμωσαν καὶ με σωμάτων βέλη
τοῦπαν πῶς δόσιμο σφικτὰ με τὸ κορδόνι θέλει.
Κι' ἐγὼ μὲς στῆς ἀνοίξεως τὸ φρονιτωτὸ γρασίδι
ξετοῖπωτα σιρασμένοσ,
ἀπολαμβάνω, Περικλῆ, τῶν κέντρων τὸ βρισθία
καὶ τῶν γλωσσῶν τὸ μένος.

Περὶοῦδαία τῆς Φάλλουξ καὶ λόγοι πρὸς τοὺς Θεσσαλοῦς.

Φ.— Πειράζουν τὸν Λεβίδαρο καὶ τοῦ φονάζουν φόλαρο,
καὶ ὁ Φάλλορος μὲς ἔφρηε καὶ ἐπῆγε μὲς στὸν Βόλαρο,
καὶ ἔποδοχάραϊς τοῖκαναν μ' ἀλλοιτὸ καὶ ἀντάρα,
καὶ ἔκνοιε τοὺς ἀνέπτυξε κοίτ' αὐμ προγραμμάταρα.

Ἐσεῖσθη καὶ τὸ Πῆλιον,
καὶ μὲ πυρφόρον ἦλιον
σφρηγῶντες ἀφρηπῖσθησαν ἔλ' οἱ κωθοροὶ καὶ οἱ χαῖνοι
καὶ παρασάγγας ἀπ' ἐκεῖ ταχῆτατος ἐλαῖνει,
καὶ μπαίνει μὲς στὰ Τρικκαλα καὶ μπαίνει στὴν Καρδίτσα
καὶ ἔτοιμασε τὸ ποίμιον μὲ Κορδοναρῆ γαλίτσα.

Τοὺς μίλησε καὶ γὰ Στρατό, τοὺς εἶπε καὶ γὰ Στόλαρο,
γὰ Γιάρο, γὰ Βουκλάναρο, καὶ ἄντιροφιλλοβόλαρο.
Κι' ἐγὼ μαζί του πέταξα σὸν τὸν παλῆν τὸν Ἰκαρο,
τοὺς ἴππε. τοὺς παραιτησε,
καὶ μὲ τὸν ρεπουμπλικαρο
γλυκὰ τοὺς χαιρέτησε.

Τὸν ἴδατε τὸν Φάλλορο, τὸν νευρικό Σακάρα ;
τὸν ἴδαμε νὰ πηλαῖ ἢ σὲ φούγας καὶ σοκάρα.
Καὶ τοῦτον τίσου βλάμηδες
τὸν χόρτασαν χαλβάδες,
Ραββῆτοι καὶ χαχάμηδες
καὶ Μπαϊράμ—Μπαμπάδες.

Τὸν ἴδατε τὸν Φάλλορο, τὸν Μῆστον τὸν λεβένταρο ;
τὸν ἴδαμε στὸς Θεσσαλοῦς καὶ τοῦτον τὸν ἀφένταρο.
Μῶσο γὰ τοῦτον ἔσφαξαν, ἀγρί καὶ κοιποπούλαρο,
καὶ ντισεγεκὲ βλαχόκαλταϊς βαροῦσαν τὸν ντασοῦλαρο.

Ἀπὸ ἠγῆλὰ παράθρα καὶ ζαγαροπλαστεία
προγραμμάταρας ἔβγαξε γεμάτος εὐφροσῖα,
καὶ εἶχε στὰ λόγια τάχαρι, καὶ εἶχε στὰ λόγια μέλι,
καὶ χάσκοντες τὰ χάβανε πολλοὶ Κορδοναρεῖοι.

Τὸν ἴδατε τὸν Φάλλορο, τὸν νέο Κορδονίδη,
ποῦνα φρουροῦς τοῦ Στέμματος μὲ λαϊκὸ σαβίε ;
Τὸν ἴδαμε στὸς Θεσσαλοῦς, ἀραβόντρον μου κουλούρα,
ἀήμαρχοι τὸν προσκόνθησαν μ' ἄλλοχρησα τοῦζλοῦρα,
καὶ ὅς ποῦ νὰ πῆς πάτερ ἡμῶν ἢ γῆ τῆς Θεσσαλαίς
ἔγινε μὲ τὸν Φάλλορο γῆ τῆς ἐπαγγείλας.

Τὸν ἴδατε ; τὸν ἴδαμε μ' ἐκείνου τοῦ τὸ μένος,
καὶ ἀπὸ τὴν κελσιέρασι κωκοτομαχασμένοσ
μετὰ λαμπάδων καὶ φανῶν ἐντὸς ὀλίγου φθάνει...
Π.— Ἀμὲ καὶ ὁ Θεοτόκαρος, Φασοῦλαρε, τί κάνει ;

Φ.— Ἀτός, βρε κσαναμπέταρε
καὶ χαῖνε Περικλέταρε,
ποῦ τὸν γεραίρον οἱ Κορφοί,
βλέπει τὸ πᾶν ἀφ' ἠμῆλοῦ,
καὶ δὲν τοῦ καίγεται καρφί
γὰ τὴν φορηζόα τὴν Ραλλοῦ.

Δὲν τὸν σκιάτ' ἢ Κορδονάρα,
μῆτε κανενὸς φανάρα,

κάθεται σάν 'Αγγλος κρός
και κιντάζει μακαρίως
τήν κομψή του σκαρπινάρα.

Γιὰ ψήφους, Θεοτόμαρε, πρέξα με κλεφτοφάναρο
και λέγε μας τι θά γερή και γιὰ τόν Μητροφάναρο.
Και πέρ' από τόν Δούναβι, και πέρ' από τό Ταίναρο
της Πετιελάρας σκέπτονται τόν πρόφρη 'Ηγουμένναρο.

Κ' όλοι' ρωτούν περιεργοι κι' έχω τό φορομούλαρο
πώς τάρα' πάστημε γι' αυτόν
τόν δειόν τόν ζηλευτόν
ένος Μητροπολιταρος με τόν Στεφανοπούλαρο.

Π.— 'Εμπρός λοιπόν, σανίδαρος,
Κορδόναρος, Δεβίδαρος.

Τόν Δεβίδαρο γιὰ πικα
τόν ξαναπειράζον τάρα,
κίπσιε τόν λέν Μαρίνα,
κίπσιε τόν λέν Πανδώρα.

Μά θαρρώ πως ή Μαρίνα κι' ή Πανδώρα, πατριώτη,
θά βγγη Βουλεντάρα πρώτη.

Φ.— Τόν Δεβίδαρο γ' άσπρίσες, τήνδονάκι της Βουλής
ποθ' σάν ελ' έλλογιμά
πάντοις σχεδόν νικη...
έναι χρήσιμος παράγων τών νικόν δ' Νικολής.

Τόν Σκουζέδαρο γ' άσπρίσες δίχως έλλο, μασκαρά,
ποθ'ναι φρόνιμος πολύ
και σωφρόνως όμιλει.

'μίλλισε και' στήν Εθρόντη με Μενίστρος σοβαρά.
Νοικοκύρης, δικλωμάτης κι' επ'αριόλης προσφιής...
δίνει, βρέ, και καραμέλαις στά ξερόκνη της Βουλής.

Και τόν Ζυγομάλαρα καθόλου' μη λησιμόνη,
τουτίσει τόν 'Αντώνη.
Κι' αυτός με προτερήματα στοίλιεται πολλά,
ποθ' κι' από' μένα, μόν άμι, τά ξερίζει και καλά.

'Στοϋ' Κόντε' Θεοτόκαρου σ' όρκίζω τόν σκαρπινάρο
δώσε και' στόν Σκυλίσαρο, δώσε και' στόν Ρεταίναρο,
μά και' στους θαρ' τοδς χαριστούς, Νέγναρο και Δραγουμάρο,
πρό πάντων όμοις μήν ξερχής τόν Γιάννη μας τόν Δουμαρο,
ποθ'χει και γνώσι περισή και λόγια μεταημένα
κι' άν' μητ' στό Βουλευτήριο θάναι τιμή γιὰ σένα.

Π.— Δέν' τόν ξεχνάω, Φασούλαρε... φουσκώνα σάν τουλούμαρος
και σ' όλους σκοόςω Δούμαρος.

Φ.— Άσπρο' στόν Γιαννηκόσταρο, γενναίο στρατιώτη,
σεμνό και πατριώτη,
άλλ' έν και' στόν Ισιδώρο δέν δώσης τόν Κολιάσσαρο
θά φής σπουδαίο μάτασσαρο.

Νά δώσης, Περιπέταρε, τήν ψήφου σου' στους κρείττους,
και' στόν Καλλιφρονάραρο, ποθ'ναι παλός μου γέιτονας,
άπό παιδι τόν γνώρισα κι' επαίξαμε, κεφάλια,
τοδς βώλους, τήν άμπαρίζα, και' τά παιχνίδια τάλλα.

'Άσπρο κι' ό Γουναρφαρος, ρήτωρ καθ' όλα φίνος,
κι' όπόταν άλλοτε, κουτιέ,
καθόμου' στοϋ Μαλιανάτι,
πολύ συχνά' στό στήνι μου δέκριβε κι' ένεικος.

Κτύπα τὸν μπασαβίλαρο, κτύπα καὶ τὸν γράν κάσαρο,
 κ' ἄσπρο' στὸν Μηκοπούλαρο νὰ δώσης τὸν Θανάσαρο,
 φίλος κ' αὐτὸς καὶ γινώμιος
 κ' εἰς ἡλικίαν ὄμιος.

Ὁδὸ μὴν καὶ τὸν Θανάσαρο τὸν ἄλλο νὰ ψηφίσης,
 ἦγουν τὸν Ἐνταξίλαρο, ποῦναι σφρηγῶσα φῶσις,
 καὶ τοὺς Δοκροὺς παραίτησι, κ' Ὀζόλιος κ' Ὀπουντίους,
 κ' ἤλαθε νὰ γίνῃ φόρητρον ἐδῶ' στὸς ἐναντίους.

Αὐτὸς δὲν εἶναι τοῦ σωροῦ,
 βαρύνει μὲς' στὴ ζυγαρᾶ,
 καὶ μὲ τὸν Μήτισο πρὸ καιροῦ
 γινῆκαν ἀπὸ θεοῦ χωρῖα.

Κτύπα τὸν τουμπελέκαρο
 καὶ ὄσωσ κα' στὸν Δέκαρο,
 φουκῶσις τὸν σανίδαρο
 κ' ἄσπρο' στὸν Δεωνίδαρο,
 ποῦ κάνει παρὰ
 κάτω' στὸν Φαληρέα.

Πρέπει, βρε Περικλέταρε, σ' τὴ ὄρσι μας ἀτὴ
 νὰ βγάλη καὶ τὸ Φάληρο' δικὸ του Βουλευτῆ,
 κ' ὄ' ξεῖν' ἀγγέλιεν τάχιστα' στὸς παραθαλάσσιους
 πῶς Δεωνίδαρος νικᾷ χωρὶς τρικασίους.

Παρακαλῶ νὰ ψηφισθῆ κ' ὁ Παπαβασιλείαρος,
 ποῦναι γιαντὸς δημοφιλῆς καὶ σῆτωρ ὄχι φλόδαρος,
 κα' στὸν Ἀγγελιοπούλαρο νὰ δώσης, τολεπῆ...
 γὰ τούτων ἄλλοτε θαρρῶ κ' ὄ' γέρος τῶχε πῆ.

Μὰ τώρα γὰ τὸν Ράλλαρο, τὸν πρῶτο καπετάνο,
 θαρρῶ πῶς εἶναι περιττὸν συστάσις νὰ σοῦ κάνω.
 Συνέφαγ' στὰ Τρίκαλα καὶ μὲ τὸν Χατζηγᾶνκ,
 κ' ἔρχεται σὲ λιγὰν.

Καὶ γὰ τὸν Πεσμαζόγυλαρο γράφω' στὸ φύλλο χρώμα
 κ' ἔχω καὶ τὴν εἰκόνα του, ποῦ φαίνεται πανόρηα.

Σῆμα σ' Ἐκκλησιαίς νὰ πῆς,
 τῆς Ἀθήνας ἐδπατιδῆ,
 κ' ἔν τὴν Κρήτην ἀγαφῆς
 ψηφίσις καὶ τὸν Φανδρίδῆ.

Σύρε κα' στὸν Καλλιπότηρ
 γὰ νὰ τὸν καληστέρησις,
 καὶ μὲ τὸ δεξιὸν χεῖρ
 πῆγαυε νὰ τὸν ἀσπέρησις.

Πετᾶξου κα' στὴν Λειβαδιὰ καὶ πῆς : Ἑλλὰς ἀνέστη,
 καὶ ψηφίσις τὸν Δούκαρο, τὸν Νάκαρο τούτους,
 ποῦ σὸν Δεαυδ' στὸν Λάτπαρο τὸν Γολιδᾷ' ψηλόνει
 κ' ἔμπροσ εἰς τὸν Μπουφίδαρο, καὶ μὲ τοὺς θεοῦ μαλλόνει

Κ' ἀποῦ, βρε Περικλέταρε, συντρέξις καὶ τὸν Νάκαρο,
 βάλει' στὰ πόδια σου φιερά

καὶ πέρν' ἀπὸ τὴν Λιμηρά,
 καὶ τὸν Στελλάκη ψηφίσις καὶ κάνε τον Στελλάκαρο.

Μὲ ψηφίσις, λόγους καὶ φωναίς
 ἐκείνους νὰ συνδράμησις,
 ποῦ κίλλαις ἔχουν ὄρφασις,
 κ' ὄ, τι' μπορεῖς νὰ κάμησις.

Νὰ πῆς ἀπὸ τὴν Ἀμφοσσα καὶ γὰ τὸν Κρεμμετῆ,
 ποῦ σὸν ἀδέλφη γὰ καιρὸ' περῶσις μαζί,
 καὶ γὰ τὸν Κασσαβέταρο νὰ πῆς ἀπὸ τὸν Βόλο
 καρβάλα σ' ἔνα πῶλο.

Μὲ τραῖνα καὶ μ' ἀτυμπλοία ταξείδευσ καὶ ξέρασις
 κ' ἀπὸ τὴν Σίγρο πέρασις,
 κα' πῆς' στὸν Προβελέγγιο νὰ φράγ τὸν Κουλούρη,
 ποῦ τογῖνε τοιμπουῖρι.

Μᾶς περιμένει βρέμνοσα τὸν ἐκλογῶν, ἡ πλάσις,
 φίλοι μας δλοὶ καὶ γαστοῖ,
 νέοι καὶ γέροι σεβαστοὶ,
 καὶ τὸ χατήρι κανενὸς δὲν πρέπει νὰ χαλάσῃ.

Τι μούρασις, τι προγράμματα, καὶ τι φιλοπατρία !...
 τί νὰ τὴν κάνω σῆμαρα τὴν μὴ ψηφοφορία :
 Ἦθελα τούτους τοὺς καιροὺς, ξυλέγῃ μου κεράλι,
 χίλιαις φοραῖς νὰ ἀψήφισα καὶ λίγο νάνα πάλι.

Δεβίδαρος, Κορδόναρος, κουμπουῖρασις' στὸν ἄερα,
 κ' ἔνας Ἰάπων ἐφθασε προσφάτως ἐδῶ πέρα.
 Κ' αὐτὸς θαρρῶ πῶς ἔρχεται πρὸς χάρην τὸν Ἀγόνων
 κ' ἀρχαὶ οὐλόγος φαίνεται καὶ λάτρησις τῶν προγόνων.

* Ἐγὼ φωνάζω πρὸς αὐτὸν : Ράλλαρος, Θεοτόναρος,
 κ' αὐτὸς φωνάζει πρὸς ἐμὲ : Νοτῆδαρος, Κουρκόναρος.
 Τοῦ λέω : μπάμ κουμπουῖραρος,
 μοῦ λέει : Πόρε — Ἀρθούδαρος.

Τόγγαρος σκουῖζει κ' ἴταρος,
 Μικᾶδος Μουσοχηταρος...

Π. — Καὶ σὺ τί τοῖτες : ...

Φ. — Μόταρος.

Μοῦ λέει : Γιαμαγάταρος,
 κ' ἔγὼ προσωποπαλιῆκαρο
 Ρωμηρός, τοῦ λέω, γάταρος,
 ποῦ τρέμει τὸν ποτιῆκαρο.

Τὸ κάτω κάτω τῆς γραφῆς : Μανώλαρε, Μανώλαρε,
 πῆρε βορῆς κ' ἀμόλαρε.

Π. — Μ' εἰσόσασες, Φασούλαρε, θεῖμα Ρωμηῶν ἀδέκαρο,
 κ' ὄρεσ καμπόσις νοτακαῖσις μὲ Μάνηχερ τοιφεκάρο.